

<p>◆ חילוקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-בכל מערבין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ספק עירוב כשר.	רבי יוסי ורבי שמעון:									◆	■	◇	
אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים על ספק עירוב שכשר.	רבי יוסי:									■	◇		
נתגלגל חוץ לתחום.											■		
לא שנו אלא שנתגלגל חוץ לארבע אמות, אבל לתוך ארבע אמות - הנותן עירובו יש לו ארבע אמות.	רבא:										■	◇	
נפל עליו גל וכו'.											■		
קא סלקא דעתך דאי בעי מצוי שקיל ליה											■		
לימא מתניתין דלא כרבי, דאי כרבי											◊		
כל דבר שהוא משום שבות - לא גזרו עליו בין השמשות	האמר: [רבי]										■	◇	
אפילו תימא כרבי, לא צריכא דבעי מרא וחצינא.											!	◇	
וצריכי, דאי תנא נתגלגל - משום דליתא גביה. אבל נפל עליו גל, דאיתיה גביה - אימא ליהו עירוב. ואי תנא נפל עליו גל - משום דמיכסי, אבל נתגלגל, זימנין דאתי זיקא ומייתי ליה, אימא ליהו עירוב - צריכא.											■	◇	
או נשרף, תרומה ונטמאת.											■	<	
למה לי?											◊		
תנא נשרף - להודיעך כחו דרבי יוסי. תנא תרומה ונטמאת - להודיעך כחו דרבי מאיר.											!	◇	
וסבר רבי מאיר ספיקא לחומרא?											◊		
טמא שירד לטבול, ספק טבל ספק לא טבל, ואפילו טבל, ספק טבל בארבעים סאה ספק לא טבל בארבעים סאה וכן שני מקוואות, באחת יש בה ארבעים סאה ובאחת אין בה ארבעים סאה, וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל - ספיקו טמא. במה דברים אמורים - בטומאה חמורה. אבל בטומאה קלה, כגון שאכל אוכלין טמאין ושתה משקין טמאין, והבא ראשו ורובו במים שאובין, או שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין, וירד לטבול ספק טבל ספק לא טבל, ואפילו טבל - ספק טבל בארבעים סאה ספק לא טבל בארבעים סאה, וכן שני מקוואות, באחת יש בה ארבעים סאה ואחת אין בה ארבעים סאה, וטבל באחת מהן ואינו יודע באיזה מהן טבל - ספיקו טהור.	והתנן: [ר"מ]									◆	■	◊	
מטמא.	רבי יוסי:										◆	■	◊
קסבר רבי מאיר: תחומין דאורייתא נינהו.											!	◇	
וסבר רבי מאיר תחומין דאורייתא?											◊		
אם אין יכול להבליעו, בזו אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר: שמעתי שמקדרין בהרים.	והא תנן: [רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר]										■	◊	
ואי סלקא דעתך תחומין דאורייתא - מי מקדרין?											◊		
אין מקדרין לא בערי מקלט ולא בעגלה ערופה - מפני שהן של תורה.	והא אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:										■	◊	
לא קשיא הא - דידיה, הא - דרביה.											!	◇	
דיקא נמי, דקתני בזו אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר שמעתי שמקדרין בהרים - שמע מיניה.	[רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר שמעתי]										■		
ורמי דאורייתא דאורייתא לרבי מאיר											◊		
נגע באחד בלילה, ואינו יודע אם חי אם מת, ולמחר השכים ומצאו מת, רבי מאיר מטהר	דתנן: [ר"מ]										◆	■	◊
מטמאין, שכל הטמאות כשעת מציאתן	תכמים:										◆	■	◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-בכל מערבין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
משנתנו שהיה עליה שרץ כל בין השמשות.	רבי ירמיה:											◊	לה:
אי הכי, בהא לימא רבי יוסי ספק עירוב כשר?												◊	לה:
הכא בשתי כיתי עדים עסקינן, אחת אומרת: מבעוד יום נטמאה, ואחת אומרת: משחשיכה.	רב ורב יוסף דאמרי תרויהו:											◊	לה:
התם תרי חזקי לקולא, והכא חדא חזקה לקולא.	רבא:											◊	לו:
קשיא דרבי יוסי אדרבי יוסי?												◊	לו:
שאני טמאה, הואיל ויש לה עיקר מן התורה.	רב הונא בר חיננא:											◊	לו:
שבת נמי דאורייתא היא												◊	לו:
קסבר רבי יוסי: תחומין דרבנן.												◊	לו:
ואיבעית אימא: הא דדידיה, הא דרביה.												◊	לו:
דיקא נמי, דקתני: אמר רבי יוסי אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים שספק עירוב כשר - שמע מיניה.	[רבי יוסי אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים]											◊	לו:
התם היינו טעמא דרבי יוסי: העמד טמא על חזקתו, ואימא לא טבל.	רבא:											◊	לו:
אדרבה, העמד מקוה על חזקתו ואימא לא חסר												◊	לו:
במקוה שלא נמדד.												◊	לו:
כיצד אמר רבי יוסי ספק עירוב כשר? עירב בתרומה, ספק מבעוד יום נטמאת ספק משחשיכה נטמאת, וכן בפירות - ספק מבעוד יום נתקנו, ספק משחשיכה נתקנו - זה הוא ספק עירוב כשר. אבל עירב בתרומה, ספק טהורה ספק טמאה וכן בפירות, ספק נתקנו ספק לא נתקנו - אין זה ספק עירוב כשר.	תניא:											◊	לו:
מאי שניא תרומה - דאמר: העמד תרומה על חזקתה, ואימא טהורה היא. פירות נמי, העמד טבל על חזקתו, ואימא לא נתקנו												◊	לו:
לא תימא: ספק מבעוד יום נתקנו, אלא אימא: ספק מבעוד יום נדמעו, ספק משחשיכה נדמעו.												◊	לו:
היו לפניו שתי ככרות, אחת טמאה ואחת טהורה. ואמר: עירבו לי בטהורה בכל מקום שהיא. מהו?	בעא רב שמואל בר רב יצחק מרב הונא:											◊	לו:
תיבעי לרבי מאיר תיבעי לרבי יוסי תיבעי לרבי מאיר: עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - דליכא טהורה, הכא - הא איכא טהורה. או דילמא: אפילו לרבי יוסי לא קאמר אלא התם, דאם איתא דהיא טהורה - ידע לה, אבל הכא - הא לא ידע לה?												◊	לו:
בין לרבי יוסי בין לרבי מאיר, בעינן סעודה הראויה מבעוד יום - וליכא.	אמר ליה: [רב הונא]											◊	לו:
ככר זו היום חול ולמחר קדש, ואמר: עירבו לי בזה, מהו?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											◊	לו:
עירובו עירוב.	אמר ליה: [ר"נ]											◊	לו:
היום קדש ולמחר חול, ואמר: עירבו לי בזה, מהו?												◊	לו:
אין עירובו עירוב.	אמר ליה: [ר"נ]											◊	לו:
מאי שנא?	[רבא]											◊	לו:
אמר ליה: לכי תיכול עליה כורא דמלחא. היום חול ולמחר קדש - מספיקא לא נחתא ליה קדושה. היום קדש ולמחר חול - מספיקא לא פקעא ליה קדושתיה מיניה.	אמר ליה: [ר"נ]											◊	לו:
לגין טבול יום שמלאו מן החבית של מעשר טבל, ואמר: הרי זה תרומת מעשר לכשתחשך - דבריו קיימין, ואם אמר עירבו לי בזה - לא אמר כלום.	תנן התם:											◊	לו:
זאת אומרת: סוף היום קונה עירוב. דאי סלקא דעתך תחילת היום קונה עירוב - אי אמר עירבו לי בזה, אמאי לא אמר כלום?	רבא:											◊	לו:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
--	--

עירובין-בכל מערבין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אפילו תימא תחילת היום קונה עירוב - בעינן סעודה הראויה מבעוד יום, וליכא.	רב פפא:												לז:
מתנה אדם על עירובו ואומר: אם באו נכרים מן המזרח - עירובי למערב, מן המערב - עירובי למזרח. אם באו לכאן ולכאן - למקום שארצה אלך, לא באו לא לכאן ולא לכאן - הריני כבני עירי. אם באו חכם מן המזרח - עירובי למזרח, מן המערב - עירובי למערב, בא לכאן ולכאן - למקום שארצה אלך. לא לכאן ולא לכאן - הריני כבני עירי.	[ת"ק]												לז:
אם היה אחד מהן רבו - הולך אצל רבו, ואם היו שניהן רבותיו - למקום שירצה ולך.	רבי יהודה:												לז:
כי אתא רבי יצחק תני איפכא כולה מתניתין.	[רבי יצחק]												לז:
קשיא נכרים אנכרים, קשיא חכם אחכם													לז:
נכרים אנכרים לא קשיא הא - בפרהגבנא, הא - במרי דמתא. חכם אחכם לא קשיא הא - במותבי פירקי, הא - במקרי שמע.													לז:
אם היה אחד מהן וכו'.	רבי יהודה:												לז:
ורבנן													לז:
זימנין דניחא ליה בחבריה טפי מרביה.	[רבנן]												לז:
ליתא למתניתין מדתני איו.	רב:												לז:
אין אדם מתנה על שני דברים כאחד, אלא אם בא חכם למזרח - עירובו למזרח, ואם בא חכם למערב - עירובו למערב. אבל לכאן ולכאן - לא.	דתני איו: רבי יהודה:												לז:
מאי שנא לכאן ולכאן דלא - דאין ברירה, למזרח למערב נמי אין ברירה													לז:
וכבר בא חכם.	רבי יוחנן:												לז:
אדרבה, ליתא לדאיו ממתניתין													לז:
לא סלקא דעתך, דהא שמעינן ליה לרבי יהודה דלית ליה ברירה.													לז:
הלוקח יין מכוין הכותים אומר: שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני - ומיחל ושותה מיד, דברי רבי מאיר.	דתנן: [רבי מאיר]												לז:
אוסרין.	רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון:												לז:
ליתא לאיו ממתניתין.	עולא:												לז:
ואלא הא דקתני רבי יהודה ורבי יוסי ורבי שמעון אוסרין?													לז:
עולא זוזי זוזי קתני: דברי רבי מאיר ורבי יהודה, רבי יוסי ורבי שמעון אוסרין.													לז:
וסבר רבי יוסי אין ברירה?													לז:
שתי נשים שלקחו את קניניהן בעירוב, או שנתנו קניניהן לכהן - איזהו שירצה כהן יקריב עולה, ולאיהו שירצה יקריב חטאת	והתנן, רבי יוסי:												לז:
התם כשהתנו.	רבה:												לז:
אי הכי מאי למימרא?													לז:
קא משמע לן כדרב חסדא,													לז:
אין הקינין מתפרשות אלא אי בליקחת בעלים אי בעשית כהן.	דאמר רב חסדא:												לז:
ואכתי, סבר רבי יוסי אין ברירה?													לז:

<p>◆ חלקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-בכל מערבין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עם הארץ שאמר לחבר קח לי אגודה אחת של ירק או גלוסקא אחת - אינו צריך לעשר, דברי רבי יוסי.	והתניא: [רבי יוסי]	◊	⚡									
צריך לעשר	חכמים:	◊	⚡									
איפוך.			!									
האומר מעשר שיש לי בביתי מחולל על סלע שתעלה בידי מן הכיס, רבי יוסי אומר: מחולל	תא שמע: [רבי יוסי]		⚡									
איפוך, אימא: רבי יוסי אומר לא חילל.			!									
ומאי חזית דאפכת תרתי מקמי חדא? איפוך חדא מקמי תרת?			⚡									
הא ודאי איפכא תניא,			!									
באומר מעשר שיש לי בתוך ביתי יהא מחולל על סלע חדשה שתעלה בידי מן הכיס - שחילל.	דקתני סיפא: ומודה רבי יוסי:		!									
מדקאמר הכא שחילל - מכלל דהתם לא חילל.			!									
האי סלע חדשה היכי דמי?			^									
אי דאיכא תרתי תלת, דיש ברירה			!									
היינו קמייחא			⚡									
אלא דליכא אלא חדא			!									
מאי תעלה?			⚡									
אידי דתני רישא תעלה תנא סיפא נמי תעלה.			!									
מאן האי תנא דאפילו בדרבנן לית ליה ברירה?	רבא לרב נחמן:										^	◊
אמר לחמשה: הריני מערב על איזה מכס שארצה, רציתי - ילך, לא רציתי - לא ילך, רצה מבעוד יום - עירובו עירוב, משחשיכה - אין עירובו עירוב.	דתניא:										^	◊
אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי.											○	
ולימא ליה תנא דבי איו הוא											⚡	◊
לא שמיע ליה.											!	◊
תנאי שקלת מעלמא? תנאי היא.	רב יוסף:										⚡	◊
הריני מערב לשבתות של כל השנה, רציתי - אלך, לא רציתי - לא אלך. רצה מבעוד יום - עירובו עירוב. משחשיכה רבי שמעון אומר: עירובו עירוב	דתניא: [ר"ש]		⚡								◊	◊
אין עירובו עירוב.	חכמים:		⚡								◊	◊
והא שמעינן לרבי שמעון דלית ליה ברירה, קשיא דרבי שמעון אדרבי שמעון											⚡	◊
אלא איפוך.											!	◊
מאי קשיא? דילמא, כי לית ליה לרבי שמעון ברירה - בדאורייתא, אבל בדרבנן - אית ליה,											⚡	◊
קסבר: מאן דאית ליה ברירה - לא שנא בדאורייתא, לא שנא בדרבנן - אית ליה. ומאן דלית ליה ברירה - לא שנא בדאורייתא ולא שנא בדרבנן - לית ליה.											!	◊
שאני התם, דבעינן ראשית ששיריה ניכרין.											!	◊

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **תירוץ-answer** ^ **שאלה-question** ? **קושיא-challenge** †
ראיה-proof ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-בכל מערבין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
אלא מעתה, היו לפניו שני רמונים של טבל, ואמר: אם ירדו גשמים היום - יהא זה תרומה על זה, ואם לא ירדו גשמים היום - יהא זה תרומה על זה. הכי נמי, בין ירדו בין לא ירדו דאין בדבריו כלום?	רבא:										◊	לו:
וכי תימא הכי נמי	אמר ליה אביי:	!										לו:
תרומת הכרי הזה ומעשרותיו בתוכו, ותרומת מעשר זה בתוכו. רבי שמעון אומר: קרא השם	והתנן: [ר"ש]	◊										לו:
שאני התם דאיכא סביביו.		!									◊	לו:
ואי בעית אימא כדקתני טעמא: אמרו לו לרבי מאיר: אי אתה מודה שמא יבקע הנוד ונמצא זה שותה טבלים למפרע?			!	◊								לו:
לכשיבקע.	אמר להן: [ר"מ]	!	!								◊	לו:
ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא, דבעינן ראשית ששיריה ניכרין, מאי קאמרי ליה?			◊									לו:
הכי קאמרי ליה: לדידן - בעינן ראשית ששיריה ניכרין, לדידך - אי אתה מודה שמא יבקע הנוד, ונמצא שותה טבלים למפרע?			!	◊								לו:
לכשיבקע.	אמר להן: [ר"מ]	!	!								◊	לת.
יום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניה ובין מלאחריה - מערב אדם שני עירובין ואומר: עירובי בראשון למזרח, ובשני למערב. בראשון למערב ובשני למזרח, עירובי בראשון, ובשני כבני עירי, עירובי בשני, ובראשון כבני עירי.	רבי אליעזר:										◊	לת.
או מערב לרוח אחת, או אינו מערב כל עיקר. או מערב לשני ימים, או אינו מערב כל עיקר. כיצד יעשה? מוליכו בראשון ומחשיך עליו, ונוטלו ובא לו. בשני מחשיך עליו ואוכלו ובא לו, ונמצא משתכר בהליכתו ומשתכר בעירובו. נאכל בראשון - עירובו לראשון ואין עירובו לשני	חכמים:										◊	לת.
מודים אתם לי שהן שתי קדושות.	אמר להם רבי אליעזר:										◊	לת.
לרוח אחת מאי ניהו - לשני ימים, לשני ימים מאי ניהו - לרוח אחת, היינו קמייתא											◊	לת.
אי אתה מודה שאין מערבין ליום אחד חציו לצפון וחציו לדרום?	הכי קאמרי ליה רבנן לרבי אליעזר:										◊	לת.
אבל.	אמר להן: [ר"א]										!	לת.
כשם שאין מערבין ליום אחד חציו לדרום וחציו לצפון - כך אין מערבין לשני ימים, יום אחד למזרח ויום אחד למערב.	[רבנן]										◊	לת.
ורבי אליעזר											◊	לת.
התם - קדושה אחת, הכא - שתי קדושות.	[רבי אליעזר]										!	לת.
אי אתם מודים שאם עירב ברגליו ביום ראשון - מערב ברגליו ביום שני, נאכל עירובו ביום ראשון - אין יוצא עליו ביום שני.	אמר להן רבי אליעזר:										◊	לת.
אבל.	אמרו לו: [רבנן]										!	לת.
הא לאיי שתי קדושות הן.	[ר"א]										◊	לת.
ורבנן											◊	לת.
ספוקי מספקא להו, והכא לחומרא והכא לחומרא.	[רבנן]										!	לת.
אי אתה מודה שאין מערבין בתחילה מיום טוב לשבת?	אמרו לו רבי אליעזר:										◊	לת.
אבל.	אמר להן: [ר"א]										!	לת.
הא לאיי קדושה אחת היא.	[רבנן]										◊	לת.
ורבי אליעזר											◊	לת.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עירובין-בכל מערבין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
התם משום הכנה.	[רבי אליעזר]																						לה.
עירב ברגליו ביום ראשון - מערב ברגליו ביום שני, נאכל עירובו ביום ראשון - אין יוצא עליו ביום שני, דברי רבי.	תנו רבנן: [רבי]																						לה.
הרי זה חמר גמל.	רבי יהודה:																						לה:
עירב ברגליו בראשון - אין מערב ברגליו בשני, נאכל עירובו ביום ראשון - יוצא עליו בשני.	רבן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:																						לה:
הלכה כארבעה זקנים הללו, ואליבא דרבי אליעזר	רב:																						לה:
שתי קדושות הן.	דאמר: [ר"א]																						לה:
ואלו הן ארבעה זקנים: רבן שמעון בן גמליאל, ורבי ישמעאל ברבי יוחנן בן ברוקה, ורבי אלעזר ברבי שמעון, ורבי יוסי בר יהודה סתימתאה.																							לה:
חד מינייהו רבי אלעזר, ומפיק רבי יוסי בר יהודה סתימתאה.	ואיכא דאמרי:																						לה:
והא רבן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל בר רבי יוחנן בן ברוקה איפכא שמעינן להן																							לה:
איפוך.																							לה:
אי הכי היינו רבי																							לה:
אימא: וכן אמר רבן שמעון בן גמליאל וכו'.																							לה:
וליחשוב נמי רבי																							לה:
רבי תני לה ולא סבר לה.																							לה:
רבנן נמי תנו לה ולא סברי לה																							לה:
רב גמרא גמיר לה.																							לה:
כי נח נפשיה דרב הונא, עייל רב חסדא למירמא דרב אדרב	[רב חסדא]																						לה:
מי אמר רב: הלכה כארבעה זקנים, ואליבא דרבי אלעזר דאמר שתי קדושות הן?																							לה:
שבת ויום טוב, רב אמר: נולדה בזה - אסורה בזה	והא איתמר: [רב]																						לה:
התם - משום הכנה.	רבה:																						לה:
(שמות ט"ז) והיה ביום הששי והכינו - חול מכן לשבת, וחול מכן ליום טוב, ואין יום טוב מכן לשבת, ואין שבת מכינה ליום טוב.	דתניא:																						לה:
כיצד הוא עושה - מוליכו - בראשון, ומחשיך עליו, ונוטלו ובא לו. בשני מחשיך עליו, ואוכלו ובא לו.	אמר ליה אביי: אלא הא דתנן:																						לה:
הא קא מכן מיום טוב לשבת																							לה:
מי סברת סוף היום קונה עירוב? תחלת היום קונה עירוב, ושבת מכינה לעצמה.	אמר ליה רבה:																						לה:
אלא מעתה יערבו בלגין																							לה:
בעינן סעודה הראויה מבעוד יום, וליכא.																							לה:
יום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניה ובין מלאחריה - מערב אדם שני עירובין.	אלא הא דתנן, רבי אליעזר:																						לה:
הא בעינן סעודה הראויה מבעוד יום, וליכא																							לה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-בכל מערבין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מי סברת דמנח ליה בסוף אלפים אמה לכאן, ובסוף אלפים אמה לכאן? לא, דמנח ליה בסוף אלף אמה לכאן, ובסוף אלף אמה לכאן.	א"ל רבה:	!											לח:
עירב ברגליו יום ראשון - מערב ברגליו יום שני, עירב בפת ביום ראשון - מערב בפת ביום שני	אלא הא דאמר רב יהודה:		ז										לח:
הא קא מכין מיום טוב לשבת			ז										לח:
מי סברת דאזיל ואמר מידי? דאזיל ושתיק ויתיב.	אמר ליה: [רבה]		!										לח:
כמאן - כרבי יוחנן בן נורי			ז										לח:
חפצי הפקר קונין שבייתה?	דאמר: [רבי יוחנן בן נורי]	■	ז										לח:
אפילו תימא רבנן. עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יוחנן בן נורי - אלא בישן, דלא מצי אמר. אבל בניעור, דאי בעי למימר מצי אמר, אף על גב דלא אמר - כמאן דאמר דמי.			!										לח:
אי הוה שמעי ליה למר [רבה] הא דתניא:	רבה בר רב חנין לאביי:	■											לח:
לא יהלך אדם לסוף שדהו לידע מה היא צריכה, כיוצא בו לא יטייל אדם על פתח מדינה כדי שיכנס למרחץ מיד	[תניא]	■	■										לח:
הדר ביה.		■											לט.
ולא היא, שמע ליה ולא הדר ביה. התם - מוכחא מילתא, הכא - לאו מוכחא מילתא היא. אי צורבא מרבנן הוא - אמרינן: שמעתא משכתייה. ואי עם הארץ הוא - אמרינן: חמרא אירכס ליה.			ז										לט.
עירב ברגליו ביום ראשון - מערב ברגליו בשני, עירב בפת ביום ראשון - מערב בפת ביום שני. עירב בפת בראשון - מערב ברגליו בשני, עירב ברגליו בראשון - אין מערב בפת בשני, שאין מערבין בתחילה בפת.	גופא, אמר רב יהודה:			■									לט.
עירב בפת ביום ראשון - מערב בפת ביום שני. ובאותה הפת.	שמואל:			■									לט.
דיקא נמי מתניתין	רב אשי:			■									לט.
כיצד הוא עושה? מוליכו בראשון, ומחשיך עליו ונוטלו - ובא לו. בשני מחשיך עליו ואוכלו, ובא לו.	דקתני:	■	■										לט.
ורבנן			ז										לט.
דילמא התם עצה טובה קא משמע לן.	[רבנן]	!											לט.
ראש השנה, שהיה ירא שמא תתעבר - מערב אדם שני עירובין, ואומר: עירובי בראשון למזרה, ובשני למערב. בראשון למערב ובשני למזרה, עירובי בראשון, ובשני כבני עירי. עירובי בשני, ובראשון כבני עירי.	רבי יהודה:											◆	לט.
ולא הוודו לו חכמים.	חכמים:											◆	לט.
מתנה אדם על הכלכלה ביום טוב ראשון, ואוכלה בשני. וכן ביצה שנולדה בראשון תאכל בשני	ועוד אמר רבי יהודה:											◆	לט.
ולא הוודו לו חכמים.	חכמים:											◆	לט.
העובר לפני התיבה ביום טוב של ראש השנה אומר: החליצנו ה' אלהינו את יום ראש החדש הזה אם היום אם למחר, ולמחר הוא אומר: אם היום אם אמש	רבי דוסא בן הרכינס:											◆	לט.
ולא הוודו לו חכמים.	חכמים:											◆	לט.
מאן לא הוודו לו?												▲	לט.
רבי יוסי היא.	רב:											!	לט.
בראש השנה שהיה ירא שמא תתעבר, מערב אדם שני עירובין, ואומר: עירובי בראשון למזרה ובשני למערב, בראשון למערב ובשני למזרה. עירובי בראשון, ובשני כבני עירי. עירובי בשני, ובראשון כבני עירי.	דתניא: מודים חכמים לרבי אליעזר											◆	לט.
אוסר.	רבי יוסי:											◆	לט.

<p>◆ חלקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והורה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-בכל מערבין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	כ
אי אתם מודים שאם באו עדים מן המנחה ולמעלה, שנהגין אותו היום קדש ולמחר קדש?	אמר להן רבי יוסי:												לט.
ורבנן													לט:
התם כי היכי דלא לזוזולי ביה.	[רבנן]												לט:
ועוד אמר רבי יהודה וכו'.													לט:
וצריכא, דאי אשמעינן רישא - בהא קאמר רבי יהודה משום דלא קעביד מידי. אבל כלכלה, דמיחזי כמתקן טיבלא - אימא מודה להו לרבנן. ואי אשמעינן הני תרתי - משום דליכא למיגזר עלייהו, אבל ביצה דאיכא למיגזר בה משום פירות הנושרין ומשום משקין שזבו - אימא מודה להו לרבנן. צריכא.													לט:
כיצד אמר רבי יהודה מתנה אדם על הכלכלה ביום טוב ראשון ואוכלה בשני: הוה לפניו שתי כלכלות של טבל, אומר: אם היום חול ולמחר קדש - תהא זו תרומה על זו, ואם היום קדש ולמחר חול - אין בדברי כלום, וקורא עליה שם ומניחה. ולמחר הוא אומר: אם היום חול - תהא זו תרומה על זו, ואם היום קדש - אין בדברי כלום, וקורא עליה שם ואוכלה.	תניא: [רבי יהודה]												לט:
רבי יוסי אומר.	רבי יוסי:												לט:
וכן היה רבי יוסי אוסר בשני ימים טובים של גליות.													לט:
ההוא בר טביא דאתא לבי ריש גלותא, דאתצידי ביום טוב ראשון של גליות, רב נחמן ורב חסדא אכלו, רב ששת לא אכל.													לט:
מאי אעביד ליה לרב ששת דלא אכיל בישראל דטביא?	רב נחמן:												לט:
היכי איכול?	אמר ליה רב ששת:												לט:
וכן היה רבי יוסי אוסר שני ימים טובים של גליות.	דתני איסי, ואמרי לה איסי תני:												לט:
ומאי קושיא? דילמא הכי קאמר: וכן היה רבי יוסי אוסר בשני ימים טובים של ראש השנה בגולה.	רבי:												לט:
אי הכי של גליות? בגולה מיבעי ליה.													לט:
ומאי קושיא? דילמא הכי קאמר: וכן היה רבי יוסי עושה איסור שני ימים טובים של גליות, כשני ימים טובים של ראש השנה לרבנן דשרו.	רבי אסי:												לט:
אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל, אמר ליה: תני מר מידי בקדושות?	[רב ששת לרבה בר שמואל]												לט:
מודה רבי יוסי בשני ימים טובים של גליות.	אמר ליה [רבה בר שמואל], תנינא												לט:
אי משכחת להו - לא תימא להו ולא מידי.	אמר ליה: [רב ששת]												לט:
ההוא בר טביא לאו איתצודי איתציד, אלא מחוץ לתחום אתא.	רב אשי: לדידי אמר לי אממר:												לט:
הבא בשביל ישראל זה - מותר לישראל אחר.	מאן דאכל סבר:												מ.
כל דאתי לבי ריש גלותא - אדעתא דכולהו רבנן אתי.	מאן דלא אכל סבר:												מ.
והא אשכחיה רב ששת לרבה בר שמואל ואמר ליה וכו'													מ.
לא היו דברים מעולם.													מ.
ההוא ליפתא דאתי למחוזא, נפק רבא חזיא דכמישא, שרא רבא למיזבן מיניה. אמר: הא ודאי מאיתמול נעקרה. מאי אמרת מחוץ לתחום אתיא - הבא בשביל ישראל זה מותר לאכול לישראל אחר, וכל שכן האי דאדעתא דנכרים אתא. כיון דחזא דקא מפשי ומייתי להו - אסר להו.	[רבא]												מ.
הנהו בני גננא דגוו להו אסא ביום טוב שני, לאורתא שרא להו רבינא לאורוחי ביה לאלתר.	[רבינא]												מ.
ליסר להו מר, מפני שאינן בני תורה	רבא בר תחליפא לרבינא:												מ.

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עירובין-בכל מערבין		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
אין גזרין תענית על הצבור בראשי חדשים וכו'.	[ר"מ משום ר"ג]	◊	■	?									◊
זו דברי רבי מאיר שאמר משום רבן גמליאל	ואמרינן עלה אמר רב יהודה אמר רב:		■	?									◊
מתענה ומשלים.	אבל חכמים אומרים:	◊	■	?									◊
מאי לאו אכולהו?				?									
לא, אחנוכה ופורים.				!									◊
הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך אכולהו - הא בעי מיניה רבה מרב יהודה ולא פשט ליה			■										
ולטעמיה, הא דדרש מר זוטרא משמיה דרב הונא: הלכה, מתענה ומשלים. הא בעא מיניה רבה מרב הונא ולא פשט ליה, אלא: הא - מקמי דשמעה, והא - לבתר דשמעה. הכא נמי, הא - מקמי דשמעה, הא - לבתר דשמעה.				?									◊
הלכה, מתענין ומשלימין.	דרש מר זוטרא משמיה דרב הונא:		■										◊
הדרן עלך - בכל מערבין													◊